hakkas koitma, wõtsid issa ja wend hobust, ja läksid Tehwanit otsima. Ja wata! essimesse küllatagga leidsid nemmad tedda tee äres maas, kangeks külmetand kui putükki. Nemmad sõdusid tedda hobuse peäle, ja wisid tedda küllasse, kus nemmad rahwokest palusid, et nemmad selle waese inimesele üht soja sängi piddid andma, et woiks katsuta, kas ta weel hinges olleks. Nenda palusid nemmad, monnegi ukse ees, agga kui rahwas kulis et se üks mustlane olli, siis lükkasid nemmad ust jälle nende ninna eest kinni. Wimaks tullid nemmad ühhe moistlikko mehhe ukse ette, kes Jummalat kartis, ja kelle meles olli, mis Jesus Ewangeliumumis sest Samariamehhest ütles, kes armo heitis selle inimesse peäle, kes röõwlitte kätte olli sattunud. Sesinhane hea mees teggi omma ust lahti, ja lasks sedda külmetand poisi sisse tua: agga temma isse jooksis omma nabrit

sedda

sedda koolmeistrit kutsuma, kes üks moistlik mees olli, ja teädis nisugguste asjadega ümberkäia. Se tulli siis otse kui nemmad sedda külmetand kehha tahtsid soja tuppa kanda. „Piddage! hüdis temma, Jummala pärrast! teie tappate sedda inimest, kui temmal weel hing sees on:“ ja nenda lükkas ta neid taggasi. Nuttuste teggi ta nüüd rehhe al assed lummest, ühhe waakka kõrgelt ja laskis selle külmetand poisi ridet seljast mahha kiskuda, ja kui ta ihho alasti olli, panni ta tedda selle lumme peäle, ja mattis temma ihho ülle ülise lummega kinni, nenda et ükspäinis su ja ninna lahti jäid. Sedda lund wautas ta kolm poik sõrme ülle keige ihho kinni, ja kui ühhes kohhas lumni hakkas sullama, siis panni ta seddamaid jälle uut lund sehma peäle. Issa ja wend, ja teised inimesed, kes seäl jures ollid pannid essite selle moistlikko koolmeistri nou wasto, sest nemmad arwa-

)(7 sid